

การศึกษาเรื่อง บทบาทของผู้นำท้องถิ่นต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ บริเวณบ้านแม่ยางมีน ตำบลศรีถ้อย อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทของผู้นำท้องถิ่นต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ และปัญหาอุปสรรคของผู้นำท้องถิ่นในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ บริเวณบ้านแม่ยางมีน ตำบลศรีถ้อย อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย

ใช้วิธีเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์บุคคลที่สำคัญ(Key - informants) จำนวน 10 คน โดยการสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview) และนำเสนอผลการศึกษาในลักษณะของการพรรณนาเชิงวิเคราะห์

ผลการศึกษาพบว่า

บทบาทของผู้นำต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ แยกเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. บทบาทด้านการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ได้มีการประชุมเพื่อร่วมพิจารณาตั้งกฎเกณฑ์ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ร่วมการประชุมสัมพันธให้รู้ประโยชน์และคุณค่าของป่าไม้ ตลอดจนแนวทางการใช้ประโยชน์จากป่า และ ร่วมออกตรวจสอบสภาพป่า

2. บทบาทด้านการประสานความร่วมมือกับประชาชน ได้แก่ การประสานงานโครงการฯ โดยผู้นำท้องถิ่นร่วมประชุมวิเคราะห์ปัญหา ร่วมจัดตั้งเวรยามในการตรวจป่าและ ประสานชุมชนข้างเคียงให้มีการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ประชาสัมพันธ์ความรู้เกี่ยวกับประโยชน์ของป่าไม้

3. บทบาทด้านการประสานงานกับหน่วยงานภายนอก ได้แก่ การประสานงานกับ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อขอให้จัดสรรงบประมาณ ประสานงานกับหน่วยงานป่าไม้ เพื่อช่วย

ป้องกันปราบปรามและให้ความรู้ทางวิชาการ ตลอดจนมาตรการต่าง ๆ ในการอนุรักษ์ ด้านการอนุรักษ์ ประสานงานกับ ครู อาจารย์ เจ้าหน้าที่ป่าไม้ เพื่อขอความรู้ในเรื่องการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ประสานงานกับ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในด้านการหาอุปกรณ์ตลอดจนงบประมาณ

4. ปัญหาอุปสรรคเกิดจากความไม่พร้อมเพียงในการประชุมเพราะประชาชนต้องออกไปรับจ้างแรงงานในและนอกตำบล เพราะความยากจน ไม่ค่อยจะได้รับการสนับสนุนจากองค์กรของรัฐในด้านงบประมาณ อีกทั้งยังขาดวัสดุ อุปกรณ์ในการดำเนินงาน เช่น ขาดรองเท้ายาง ไฟฉาย ในการออกดำเนินการติดตามประเมินผล

ข้อเสนอแนะ

รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องสนับสนุนและส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ มีนโยบาย และแผนงานที่ชัดเจน และส่งเสริม การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ระหว่างชุมชน ซึ่งจะทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ของผู้นำท้องถิ่น และชาวบ้าน ในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ ให้แก่ผู้นำท้องถิ่น และชาวบ้านให้ผู้นำท้องถิ่นและชาวบ้านเกิดองค์ความรู้ และเป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิต บนพื้นฐานของวิถีชีวิต วัฒนธรรมของชุมชน และภูมิปัญญาท้องถิ่น

The purpose of the study was to examine the role of local leaders in conserving forest resources in Ban Mae Yang Khamin, Tambon Sri Toey, Mae Saruoy District, Chiangrai Province, and the obstacles to forest resource conservation.

The data were collected by in-depth interview of 10 key-informants and were analyzed descriptively for presentation. The findings were summed up below.

The role of local leaders in conserving forest resources covered the following dimensions.

1. Role in forest resources conservation participation. Local leaders attended meetings to participate in setting up regulations for forest resource conservation. They also took part in informing local people of the usefulness and value of forests and how to use forest sustainably. Moreover, they participated in checking the state of forests.

2. Role in coordination with local people. Local leaders acted as coordinators in different projects by attending meetings to analyze problems, to set guards for forest protection, they also coordinated with nearby communities in forest resources conservation and gave knowledge about usefulness of forests.

3. Role in coordinating with outside organizations. Fore example, local leaders coordinated with local administrative organizations in allocating a budget, with forest units in prevention and suppression, as well as providing academic knowledge and conservation measures; with teachers and forest rangers to gain knowledge about forest resources conservation; with village heads and district heads in getting equipment and budget.

4. Problems and obstacles. The problems arose from the fact that many people did not attend the meetings because they had to go to work in and outside the subdistrict (tambon) and that the budget provided by the government organization was small, resulting in the lack of materials and equipment for operation much as enough rubber boots and torches for use when doing follow-up activities.

Recommendations. The government and the local administrative organization must give support, promote learning, have a clear policy and actions plans, and encouraging inter-community learning network-building so that there would be exchange of knowledge among local leaders and people about forest resource conservation --- a kind of life – long learning based on local way of life, local culture and local wisdoms.